

РЕШЕНИЕ

№ 2589

гр. София, 18.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 25.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **9061** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на Й. П. С., с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], чрез адв. К. срещу Ревизионен акт № Р-22002218004145-091 -001/22.03.2019 г. издаден от органи по приходите в ТД на НАП – С., потвърден с решение № 1018/13.06.2019 год. на Директора на Дирекция ОДОП – С., с който е ангажирана отговорността на жалбоподателя за задължения на „Алекс- Груп 76“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] в общ размер на 215 042,86лв. в това число главница в размер на 144 851,77лв. и лихва в размер на 70 191,09 лв. Твърди, че в ревизионното производство са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до нарушаване на правото на защита и принципите на служебно начало, обективност, всеостранност и пълнота на събраните доказателства и обосноваване, както и че неправилно е приложен материалния закон. Оспорва се изводът на органа, че тегленията на парични средства и извършените преводи по сметка на управителя на дружеството от банковата сметка на дружеството са причина за неплащането на установените задължения по ДДС за периода 01.01.2013-30.06.2015г., както и тези за наличие на скрито разпределение на печалбата. Изтъква се липса на посочване на конкретната хипотеза по чл. 19 от ДОПК при извършване на ревизията. Сочи се нарушение на разпоредбата на чл. 155 ал.8 от ДОПК, тъй като с решението не може да се изменя РА във вреда на жалбоподателя, както и при връщане на преписката за нова ревизия не може да се определя по-висок размер на задължението спрямо вече определения с

предходния РА. Релевират се доводи за несъответствие между сумите, посочени в РД и тези в РА /за което се съдържат мотиви в решението на директора на ДОДОП/, което води до необоснованост на установените задължения. Оспорва се редовното връчване на РА от 19.07.2016г., както и всички свързани с първоначалното производство по ревизията документи. Оспорва се извода, че тегленето на сумите е извършено от Й. С. и че същият се е разпоредил с тях недобросъвестно и в ущърб на дружеството, както и че е налице скрито разпределение на печалбата, и наличие на причинно-следствена връзка между разпоредителните действия на лицето и имущественото състояние на дружеството. Изтъква се, че през процесния период управителя на дружеството е внасял суми по сметка на последното, които не са отразени и коментирани в РА, недоказано е обстоятелството, че към датата на теглените суми дружеството е имало непогасени задължения, не е доказано към кой момент възниква невъзможността на дружеството да погаси данъчните си задължения. Твърди се, че задължението за лихви е извън обхвата на чл. 19 ал.2 от ДОПК. Иска се отмяна на ревизионния акт изцяло. Претендират се разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. К., която поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Представя писмени бележки. Претендира разноски по делото, за които представя списък.

Ответникът – Директорът на Дирекция „ОДОП“, представляван от главен експерт П., оспорва жалбата и моли за потвърждаване на РА по съображенията, изложени в решението. Претендира юрисконсултско възнаграждение в размер на 13 251,71лв., изчислено по новата наредба.

Съдът, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира от фактическа и правна страна следното:

Със Заповед №Р-22002218004145-020-001/16.07.2018 г., връчена по реда на чл. 29, ал. 4 от ДОПК във връзка с чл. 30, ал. 6 от същия кодекс на 26.07.2018 г., издадена от И. М. Р., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощен със Заповед № РД-01-369 от 30.03.2016 г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия за установяване отговорност по чл. 19 от ДОПК на Й. П. С., с регистрация като едноличен търговец ЕТ „МАРАЯ – ЙОРДАН СИМЕОНОВ“, ЕИК[ЕИК], в качеството му на управител на „АЛЕКС-ГРУП 76“ ЕООД, ЕИК [ЕГН] за задължения на дружеството по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за периодите от 01.01.2013 г. до 30.06.2015 г.

По реда на чл. 113, ал. 3 във връзка с чл. 114, ал. 2 от ДОПК, със Заповеди за изменение на заповед за възлагане на ревизия /ЗИЗВР/ № Р-22002218004145-020-002/21.09.2018 г. и № Р-22002218004145-020-003/16.11.2018 г., издадени от органа, възложил ревизията, е удължен срокът за извършване на ревизията до 21.12.2018 г. Цитираните заповеди са връчени на 25.09.2018 г. и 16.11.2018 г., по реда на чл. 29, ал. 4 от ДОПК във връзка с чл. 30, ал. 6 от същия кодекс.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/

№Р-22002218004145-092-001/16.01.2019 г., връчен по електронен път на 22.01.2019 г., който по силата на чл. 120, ал. 2 от ДОПК е неразделна част от РА. Видно от доказателствата по преписката, ревизираното лице е подало в срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК писмено възражение срещу констатациите в РД.

Ревизията приключва с РА №Р-22002218004145-091-001/22.03.2019 г., издаден от И. М. Р., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията и А. Л. И., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията. РА е връчен по електронен път на 23.03.2019 г.

Ревизията е повторна и се извършва във връзка с Решение №911/27.06.2018 г. на директора на дирекция ОДОП С. при ЦУ на НАП, с което е отменен РА №Р-22220517003218-091-001/27.03.2018 г. и преписката е върната за извършване на нова ревизия за установяване отговорността по чл. 19 от ДОПК на ревизираното лице за процесните периоди, при спазване на дадените в него задължителни указания.

С процесния ревизионен акт на Й. П. С. е вменена отговорност на основание чл. 19, ал. 2 от ДОПК, за задължения за ДДС на „АЛЕКС-ГРУП 76“ ЕООД в размер на 144 851,77 лв. главница и задължения за лихва в размер на 30 641,76лв. Задълженията са установени с РА № Р-22220515009857-091-001/19.07.2016 г., издаден на „АЛЕКС - ГРУП 76“ ЕООД, в резултат от приключила ревизия по ЗДДС за данъчни периоди от м.01.2013 г. до 31.10.2015 г. С посочения РА е променен декларираният от дружеството резултат за ревизираните данъчни периоди, вследствие непризнато право на данъчен кредит по фактури, издадени от „СИТИ ТРЕЙД ИНТЕРНЕТЪНЪЛ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ЕЛЕНА ТРЕЙД“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и „ТЕХНОСТЕП“ ЕООД с ЕИК[ЕИК]. Поради факта, че както от доставчиците, така и от ревизираното лице не са представени изисканите от приходните органи документи, в РА са наведени доводи за наличие на абсолютна симулация. Правните основания, на които са се позовали приходните органи са чл. 71, т. 1 от ЗДДС и чл. 68, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 69, ал. 1, т. 1 и чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС. РА е връчен по реда на чл. 32 от ДОПК, не е обжалван и е влязъл в сила. Констатирано е, че към настоящия момент тези задължения не са внесени в републиканския бюджет.

Установено е и не се оспорва, че Й. П. С. е бил представляващ и управител на „АЛЕКС ГРУП – 76“ ЕООД за периодите от 01.01.2013 г. до 30.06.2015 г., за които с РА на дружеството са установени задължения за внасяне по ЗДДС.

За установяване на обстоятелства от значение за данъчното облагане са предприети следните процесуални действия:

С Протокол № Р-22002218004145-П.-001/14.01.2019 г. са приобщени доказателствата от досието на задълженото лице и по-конкретно доказателствата, събрани при първата ревизия. Със същия протокол е приобщен и РА №Р-22220515009857-091-001/19.07.2016 г., издаден на „АЛЕКС - ГРУП 76“ ЕООД.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК, при първата ревизия на Й. П. С. е връчено ИПДПОЗЛ №Р-22220517003218-040-001/14.08.2017 г., а при втората

ревизия са му връчени три искания, съответно: ИПДПОЗЛ
№Р-22002218004145-040-001/24.07.2018 г., ИПДПОЗЛ
№Р-22002218004145-040-002/15.11.2018 г., ИПДПОЗЛ
№Р-22002218004145-040-003/14.01.2019г. Изискани са документи и писмени
обяснения, с цел установяване участието на Й. С. в търговските и финансовите дела
на „АЛЕКС ГРУП - 76“ ЕООД, в това число: информация за дейността на
дружеството през ревизираните периоди, ведно с цялата търговска и счетоводна
документация /договори за покупки/продажби, получени/издадени фактури,
счетоводни регистри и хронологии на счетоводни сметки, месечни оборотни
ведомости, разплащателни документи и др./; писмени обяснения, указващи лицето,
което е подавало ГФО на дружеството за посочените периоди, което е извършвало
счетоводното обслужване, водило преговорите по сделките, подписвало фактурите,
договорите, ведомости за заплати, ГДД и др. документи, касаещи дейността на
дружеството, както и евентуално наличието на издадени от него пълномощни на трети
лица

С писмо вх. №24-05-411/27.09.2017 г. са представени писмени обяснения, в които Й.
С. е декларирал, че като управител на „АЛЕКС ГРУП - 76“ ЕООД е
изпълнявал добросъвестно задълженията си и всички декларирани задължения са
внесени в срок. Сочил, че към момента, в който е бил управител и представляващ
дружеството, последното не е имало установени задължения на основание извършени
ревизии и издадени РА. Поради това счита, че не е налице недобросъвестност от
негова страна и неизпълнение на задълженията му към фиска, свързани с плащане на
публични задължения. Съгласно обясненията на ревизираното лице, същото не е
уведомено за провеждането на ревизионно производство по отношение на
дружеството и за наличието на издаден РА, с който са установени задължения за ДДС.

В отговор на връчените му в хода на втората ревизия ИПДПОЗЛ ревизираното лице
не е представило изисканите му доказателства, освен писмено обяснение, в които
твърди, че не съхранява никакви документи, свързани с „АЛЕКС ГРУП - 76“ ЕООД. С
писмо с вх. №59-00-845/31.08.2018 г. Й. С. е заявил, че поради отдалечеността във
времето няма спомен дали е подписвал СД по ЗДДС и др. счетоводни документи на
„АЛЕКС ГРУП - 76“ ЕООД. Заявява, че всички документи, свързани с участието му в
търговски дружества са публично оповестени, качени в търговския регистър и не
съхранява такива, поради което не може да ги предостави в ревизионното
производство.

В хода на предходното и настоящо ревизионно производство и на основание чл. 45 от
ДОПК са извършени насрещни проверки на „АЛЕКС ГРУП - 76“ ЕООД. За целите на
проверките, до дружеството са адресирани ИПДПОЗЛ
№П-22220517148235-040-001/29.08.2017 г. и ИПДПОЗЛ
№П-22220518201872-040-001/16.11.2018 г. При справка в търговския регистър е
установено, че съгласно договор за прехвърляне на дружествени дялове от 06.03.2015
г. едноличен собственик на капитала и управител на „АЛЕКС ГРУП - 76“ ЕООД е Ф.
Й. В., ЕГН [ЕГН]. Това обстоятелство е вписано в Търговския регистър на 30.06.2015
г. и е деклариран адрес за кореспонденция в [населено място], [улица], ет.1, ап. 1.
Поради ненамиране на управителя на дружеството на посочения адрес, изготвените

при първата и втората ревизии ИПДПОЗЛ са връчени по реда на чл. 32 от ДОПК. В указания срок не са представени изисканите писмени обяснения и доказателства.

Изпратена е покана с обратна разписка, адресирана до Ф. Й. В. - на постоянния и настоящ адрес на лицето, деклариран в ЕСГРАОН, а именно: [населено място], кв. С., [улица] А. Поканата се е върнала в ТД на НАП с гриф „непознат на адреса“.

Изпратено е и искане до Об-РУ СДВР-МВР за оказване на съдействие за призоваване на лицето Ф. В.. Органите на МВР са установили, че лицето не живее на адреса, посочен в ЕСГРАОН. Ф. В. не е открит от органите на МВР.

Й. С. е уведомен, че не е намерен управителят на „АЛЕКС ГРУП- 76“ ЕООД - Ф. В. и не е осигурен достъп до търговската и счетоводната документация на проверяваното дружество. Й. С. не е съдействал на ревизиращите.

На основание чл. 57 от ДОПК са изискани писмени обяснения от трети лица, клиенти на „АЛЕКС ГРУП – 76“ ЕООД, а именно: „КОМПАНИЯ ЗА ПРОФЕСИОНАЛНА ХИГИЕНА“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и „ОКЕАН СЕРВИЗ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК]. От доказателствата, събрани от посочените клиенти е констатирано, че доставките са осъществени лично от Й. С., в офиса на дружеството-получател. Всички оферти и договори са подписвани от Й. С. - в качеството му на управител на дружеството, а плащанията са извършвани по банков път, с изключение на определени фактури, описани в РД.

Поради непредставяне на документи, писмени обяснения и доказателства от страна на Й. С. и „АЛЕКС ГРУП - 76“ ЕООД, още при първата ревизия е изготвено Искане за разкриване на банкова тайна изх. № 10-00-4230/06.10.2017 г., адресирано до председателя на Софийски районен съд, с цел проследяване движението на банковите сметки на „АЛЕКС ГРУП - 76“ ЕООД. Въз основа на издадено Решение от 14.11.2017 г. на СРС от „СИ БАНК“ АД и „ЦКБ“ АД /ТБ, в които „АЛЕКС ГРУП - 76“ ЕООД притежава банкови сметки/, са изискани банкови извлечения за операциите и движението за ревизираните периоди.

С писмо вх. №24-05-411/05.01.2018 г. от Ц. АД са представени банкови извлечения за периода от 01.01.2013 г. до 30.06.2015 г., а с писмо с вх. №24-05-411/12.12.2017 г. от „СИ БАНК“ АД, са представени банкови извлечения, отразяващи движението по банковите сметки на „АЛЕКС ГРУП - 76“ ЕООД за периодите от 01.01.2013 г. до 30.06.2015 г.

При първата ревизия, с искане за представяне на информация от трети лица №П-22220517003218-041-003/26.01.2018 г. от „СИ БАНК“ АД е изискана информация за движението на парични средства по банковата сметка на Й. С.. Отговор на искането не е получен към датата на издаване на РД №Р-22220517003218-092-001/29.01.2018 г. Поради това, при първата ревизия органът по приходите е бил в обективна невъзможност да коментира и съобрази тази информация. С писмо вх. №24-05-411/16.02.2018 г. от „СИ БАНК“ АД са представени банкови извлечения за периода от 01.01.2013 г. до 30.06.2015 г. за движение по банкова сметка №[банкова сметка] на Й. С.. За целите на настоящата ревизия същите са приобщени и

анализирани. Установени са извършени преводи, захранване на сметки и изтеглени суми, които обстоятелства са от значение за конкретното ревизионно производство.

При анализ на получените банкови извлечения е установено, че от банковите сметки на „АЛЕКС ГРУП - 76“ ЕООД в Ц. АД, в периодите от 17.01.2013 г. до 07.03.2013 г., са изтеглени в брой средства в общ размер на 10 460,00 лв.

От банковите сметки на дружеството в „СИ БАНК“ АД, в периодите от 12.03.2013 г. до 04.06.2015 г. са изтеглени суми в общ размер на 454 648,50 лв. Част от тях са изтеглени в брой от Й. С., а друга част са преведени по банковата му сметка в „СИ БАНК“ АД, без да се установяват фактически и правни основания за извършените банкови транзакции.

Й. С. е нареждал преводи от банковите сметки на дружеството към личната си банкова сметка. Констатирани са и данни за захранване на сметките на дружеството от личната банкова сметка на ревизираното лице. Установено е, че общият размер на сумите, преведени от банковата сметка на дружеството по сметка на физическото лице превишава общият размер на сумите, с които от сметката на физическото лице са захранвани банковите сметки на „АЛЕКС ГРУП - 76“ ЕООД.

С цел установяване свързаността на описаните транзакции с дейността на „АЛЕКС ГРУП - 76“ ЕООД, е извършена проверка в Търговския регистър.

Констатирано е, че съгласно данните, съдържащи се в публикувания за 2013 г. счетоводен баланс, дружеството има вземания от клиенти в размер на 15 000,00 лв., задължения към доставчици в размер на 68 000,00 лв., задължения към персонала в размер на 2 000,00 лв. и публични задължения в размер на 10 000,00 лв.

Видно от публикувания в търговския регистър счетоводен баланс за 2014 г., декларирани са вземания от клиенти в размер на 49 000,00 лв., задължения към доставчици в размер на 138 000,00 лв. и данъчни задължения в размер на 2 000,00 лв.

Установено е, че за периодите след 2014 г. дружеството не е публикувало годишни финансови отчети за дейността си.

Отделно от горното, при ревизията на „АЛЕКС ГРУП - 76“ ЕООД е формиран извод, че дружеството е намалило размера на дължимия ДДС, ползвайки право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от доставчици, за които е установено, че не са извършвали доставки към ревизираното дружество. Прието е, че по този начин Й. С., като управител на дружеството, умишлено е намалил размера на данъка за внасяне и е предприел действия за осуетяване плащането на дължимия ДДС за периодите от 01.01.2013 г. до 31.10.2015 г. Фактът, че ревизираното лице, в качеството му на управител на „АЛЕКС ГРУП - 76“ ЕООД, е теглило парични средства и е извършвало банкови преводи от сметките на дружеството по собствената си банкова сметка в „СИ БАНК“ АД и се е разпоредило с тези средства, като е пречатствало плащането на публичните задължения на дружеството е обосновало тезата за наличие на недобросъвестно поведение.

Органите по приходите са приели също, че е налице и причинно-следствена връзка между недобросъвестните действия на Й. С., в качеството му на управител и последиците от тях, а именно – невъзможността да се съберат дължимите от „АЛЕКС ГРУП - 76“ ЕООД публични задължения. Според ревизиращите препятстването се състои в разпореждането с имущество на дружеството, което води до намаляване на същото до степен, непозволяваща заплащане на дължимите данъци. Направен е извод, че Й. С. е отклонил средства от банковите сметки на дружеството, които не са използвани за погасяване на задълженията на дружеството и за осъществяване на дейността му, а са предназначени за лично облагодетелстване на ревизираното лице.

В обобщение е формиран извод, че с тегленето на парични средства и банкови преводи към личната му сметка, от страна на Й. С. е извършено скрито разпределение на печалбата на дружеството, по смисъла на §1, т. 5, буква „а“ от ДР на ЗКПО. Вследствие на това, имуществото на дружеството в парични средства е намаляло до степен, която възпрепятства погасяването на установените с РА задължения за периодите от 01.01.2013 г. до 31.10.2015 г. Имайки предвид, че Й. С. е бил управител на дружеството до м. 06. 2015 г., както и че отговорността по чл. 19, ал. 2 от ДОПК е ограничена до размера на извършените плащания, то с процесния РА е установена отговорност за невнесените задължения по РА на „АЛЕКС ГРУП - 76“ ЕООД.

При така установената фактическа обстановка, органите по приходи са преценили, че са налице основания за ангажиране на отговорност по чл. 19, ал. 2 от ДОПК на управителя на дружеството.

С оглед извършването на преценка за изпълнение на изискването на чл. 20 от ДОПК, съгласно който, в случаите по чл. 19 обезпечението и принудителното изпълнение се насочва първо срещу имуществото на задълженото лице, за чието данъчно или осигурително задължение се носи отговорност, е изпратено искане до ТД на НАП С., дирекция „Събиране“.

Поискано е представяне на информация относно предприетите действия по принудително събиране на задълженията на „АЛЕКС ГРУП - 76“ ЕООД, резултатите от същите, както и постъпилите суми в резултат на предприетите действия, данни за активи на задълженото лице, които да послужат за обезпечаване на вземанията и категоризация на събираемостта на дълга. От представения отговор е установено, че е

проведено неуспешно производство по събиране на задълженията на дружеството, вследствие на което дългът е квалифициран като несъбираем. Образованото производство по принудително изпълнение е прекратено с Разпореждане за прекратяване на основание чл. 225, ал. 1, т. 4 от ДОПК, което е влязло в сила. Установена е обективна невъзможност публичните задължения да се съберат от задълженото лице по чл. 14, т. 1 и т. 2 от ДОПК.

При горната фактическа обстановка органите по приходите са приели, че в случая е приложима разпоредбата на чл. 19, ал. 2 от ДОПК, тъй като е изпълнен фактическият състав, визиран в цитираната разпоредба:

На първо място, ревизираното лице притежава качеството „управител“ на задължено по чл. 14, т. 1 и 2 от ДОПК лице в периодите, за които са установени задължения за ДДС с издаден на дружеството РА, който е влязъл в сила. На следващо място, Й. С. е извършил недобросъвестно плащания в пари от имуществото на задълженото юридическо лице по чл. 14, т. 1 или т. 2 от ДОПК, представляващи скрито разпределение на печалбата - вследствие на което имуществото на задълженото лице е намаляло. На последно място, но не и по значение, налице е причинно-следствената връзка между извършените плащания /намаляване на имуществото на дружеството/ и невъзможността за събиране на задълженията на дружеството.

С РА са възприети изцяло изложените в РД фактическите и правни основания за установяване на отговорност по чл. 19, ал. 2 от ДОПК. Издателите на РА са констатирани техническа грешка при отразяването в РД на невнесените задължения на „АЛЕКС ГРУП - 76“ ЕООД. Установили са, че тези задължения са в по-голям размер от посочените в РД и от тези, посочени в ревизионния акт, издаден при първата ревизия. В процесния РА, в таблица на стр. 11 са посочени както грешно отразените, така и действителните задължения на дружеството по периоди. Съгласно тези данни, действителните задължения на „АЛЕКС ГРУП - 76“ ЕООД са с 51 067,34 лв. повече в сравнение с описаните в РД и първия ревизионен акт.

При горните обстоятелства органите по приходи са ангажирали отговорност по чл. 19, ал. 2 от ДОПК за задължения на „АЛЕКС - ГРУП 76“ ЕООД общо в размер на 144 851,77 лв., ведно с начислените лихви за забава - общо в размер на 70 191,09 лв.

В хода на административното оспорване на РА, директорът на ДОДОП е потвърдил изцяло акта по следните съображения:

Във връзка с изложените възражения от жалбоподателя, решаващият орган сочи, че в ЗВР точно и ясно са определени предметът и обхватът на ревизията, а именно установяване на отговорност по чл. 19 от ДОПК, което дава яснота за предмета на производството, а посочването на конкретна алинея би било и незаконосъобразно, тъй като ще доведе до необосновано ограничаване действията на приходната администрация. Изтъква, че цитираната от жалбоподателя норма на чл. 155, ал. 8 от ДОПК не касае прякото установително производство на органите по приходите, а контролното такова, като издателите на процесния РА са посочили какъв е действителният размер на неплатените задълженията базирайки се на данните, съдържащи се в РА на дружеството /влязъл в сила/ и служебна информация за погасените задължения по този акт, което е тяхно задължение. Анализира фактическият състав на чл. 19, ал. 2 от ДОПК, послужил като основание за определяне на отговорност на ревизираното лице. Извършен е анализ на движението на парични средства, като е посочено, че от банковата сметка на „АЛЕКС ГРУП - 76“ ЕООД са преведени по сметка на Й. С. суми от 86 853,50 лв., докато паричните средства, преведени от банковата сметка на физическото лице по сметка на дружеството, са в размер на 23 979,00 лв. Й. С. е изтеглил в брой от банковата сметка на дружеството суми от 359 195,00 лв. и е внесъл на каса по сметката на дружеството суми от 90 114,00 лв., което е прието за съществено несъответствие между изтеглените и върнатите средства. Соци, че не са ангажирани доказателства за използването на средствата за погасяване на задължения на дружеството или за неговата дейност, нито е доказано на какво основание тези парични средства са постъпили в личната му банкова сметка и по какъв начин задълженото лице се е разпоредило с тях, а именно С. би следвало да притежава такива доказателства. В тази връзка се изтъква още, че ревизираното лице не е представило доказателства /приемо-предавателен протокол и др./, че при прехвърляне на дяловете си на новия едноличен собственик и управител на дружеството му е предоставил цялата търговска и счетоводна документация, както и че същият е продължавал да има достъп до документите на дружеството и да оперира с информация, касаеща същото, което е видно от факта, че след служебна проверка в информационната система на НАП се констатира, че Й. С. е продължил да подава СД по ЗДДС на дружеството и след 30.06.2015 г., датата, на която в търговския регистър е вписано прехвърляне на дружествените

дялове. Й. С. е подавал СД по ЗДДС на „АЛЕКС ГРУП - 76“ ЕООД до 14.09.2015 г. и това обстоятелство е обективно доказателство, че дори и след официалното вписване на прехвърлянето на дружествените дялове същият е разполагал с документацията на дружеството и се е ангажирал с дейността му. Решаващия орган отбелязва, че и след прехвърлянето на дружествените дялове седалището и адреса на управление на „АЛЕКС ГРУП - 76“ ЕООД съвпада с постоянния адрес на жалбоподателя – гр. С., [улица]. Този адрес е вписан и в РА на „АЛЕКС ГРУП - 76“ ЕООД, с който е запознат жалбоподателя, но този факт не е оспорен от него.

Органът счита за правилни изводите на ревизиращите, които са цитирали данните от годишните финансови отчети на „АЛЕКС ГРУП - 76“ ЕООД и именно въз основа на тях е констатирано, че в периодите, в които ревизираното лице е бил управител, задълженията на дружеството към клиентите са превишавали значително вземанията му, което води до изводи относно субективният елемент на термина „добросъвестност“, свързан с управлението на дружеството – а именно, че жалбоподателят, като управител не е погасявал всички задължения на дружеството към клиентите, факт който също не се оспорва.

Органът счита, че са налице достатъчно доказателства за квалифициране като недобросъвестни действията на Й. С., в качеството му на управител на „АЛЕКС ГРУП - 76“ ЕООД.

Изтъква и че към 30.06.2015 г., датата на която е вписано прехвърлянето на дружествените дялове крайното салдо по банковите сметки на дружеството е 74,73 лв., което е още едно доказателство за недобросъвестното поведение на жалбоподателя., тъй като имущественото състояние на дружеството е намаляло до размер, който не позволява да се извърши погасяване на задълженията му.

Допълнителни аргументи за недобросъвестността на ревизираното лице решаващия орган извежда и от предприетите от жалбоподателя действия по прехвърлянето на дружествените дялове, след отклоняване на значителни по размер средства. Аргументира и че предвид липсата на законова норма, която да ограничава отговорността по чл. 19 от ДОПК до размера на главницата, отговорността обхваща както главницата по невнесените задължения на „АЛЕКС ГРУП - 76“ ЕООД, така и лихвата, дължима от датата на законовия падеж на съответното задължение до датата на издаване на РА.

По изложените съображения решаващия орган потвърждава РА като законосъобразен.

В хода на съдебното производство по искане на жалбоподателя е изготвена ССЕ, приета без възражения от страните, която съдът кредитира като относима към спора и компетентна. Видно от заключението на същата за процесния период 01.01.2013г. до 30.06.2015г. от банковата сметка на дружеството „Алекс-Груп 76“ ЕООД в „Сибанк“ ЕАД клон И. по **банковата сметка** на Й. С. са преведени суми на обща стойност 85 703,50лв. с посочено основание „захранване на сметка“, първата дата на превод е 15.03.-2013г., а последната- 03.04.2015г. За същия период от сметката на С. по **сметка** на дружеството са прехвърлени 29 496 лв. с основание „захранване на сметка“ – първата дата е 22.03.2013г., а последната 16.06.2015г. По сметка на „Алекс Груп 76“ ЕООД в „Сибанк“ ЕАД **на каса** са внесени 94 408 лв./ без сумата от 5000лв. за която няма данни в банковите извлечения/ или 99 408 лв. със тази сума, с основание „захранване“ с последна дата 16.06.2015г. На 23.09.2014г. сумата от 5000лв. е осчетоводена като превод от сметката на С. за захранване на сметката на дружеството, но не е внесена на каса, не фигурира и като банков превод, видно от приложените таблици на ССЕ.

В баланса на дружеството към 31.12.2013г. „Касови наличности в лева“ са посочени 57 000лв., към 31.12.2014г. са посочени 9000лв., в баланса на дружеството за 2014г. не са посочени данни за 2013г. В Отчет на паричните потоци по прекия метод за 2013 и 2014г. на са идентични с данните посочени по балансите за наличните парични потоци към 31.12 на съответната година.

От заключенията на допълнителните ССЕ, изготвени от вещото лице К./л.406, л.528, л.765/ е видно, че данните от банковите извлечения на „Сибанк“ ЕАД и Ц. АД от сметка на дружеството общо за периода 2011г.-2016г. установяват изтеглени суми в размер на 438 755лв., а за процесния от 2013-2015г. сумата възлиза на 424 315лв. като няма данни кое е лицето изтеглило сумите от С.“ ЕАД, а тези от Ц. АД са изтеглени от С.. Последното теглене от „Сибанк“ ЕАД е на 04.06.2015г. , а от Ц. АД – на 07.03.2013г. Поради липса на достъп до счетоводството на дружеството не може да се отговори на въпроса дали изтеглените суми са осчетоводени, съответно заприходени в касата на дружеството. Не може да отговори и на въпроса има ли изплатени суми в брой на ФЛ и ЮЛ, суми за дивидент и плащания за закупени стоки и услуги в брой на доставчици. В баланса на дружеството към 31.12.2013г. „Касови

наличности в лева“ са посочени 57 000лв., към 31.12.2014г. са посочени 9000лв. Посочени са и задълженията на дружеството „Алекс –Груп 76“ ЕООД, установени с РА от 19.07.2016г. за процесния период 01.01.2013-31.10.2015г. общо задължения за ДДС в размер на 203 014,92лв. , дължими в размер на 199 069,17лв.

Размерът на декларираните приходи на „Алекс Груп 76“ ЕООД за 2013г. е 306 000лв. от продажба на продукцията, за 2014г. -336 000лв./от продажби на стоки на стойност 286 000лв. и приходи от продажби на услуги на стойност 50 000лв./ Размерът на разходите за 2013г. е 296 000лв., а за 2014г.-336 000лв. Приходите и разходите са отразени в същите размери в подадените ГДД по ЗКПО за съответните години. Декларираните приходи се различават от описаните в СД по ЗДДС, като е възможно тази разлика да се дължи на необлагаеми с ДДС доставки. Декларираните разходи в ГДД се различават от тези в СД по ЗДДС, като е възможно тази разлика да се дължи на необлагаеми с ДДС доставки. След анализ на дневниците за покупки на дружеството и съпоставка с наличните данни за плащания по банковите извлечения не всяка покупка от доставчици на дружеството е заплатена по банков път, в приложената таблица на л.7 от допълнителна ССЕ и сл. /л.534 от делото/са посочени плащанията по банков път. Размерът на задължения на дружеството към доставчици за 2013г. е 68 000лв., а за 2014 -138 000лв. по повод изготвяне на ССЕ е постъпило писмо от ТД на НАП С., офис „К. поляна“, с което се представят разпечатки от банкова сметка на доставчика на „Алекс Груп 76“ ЕООД, „Елена Трейд“ ЕООД, по отношение на „С. Т. И.“ е посочено, че дружеството няма декларирана банкова сметка, нито са налични разпечатки на банкова сметка.

От второ допълнително заключение на вещото лице К. е видно, че размерът на платени суми на доставчици по фактури, отразени в СД по ДДС по банков път за всеки данъчен период и данните от движението на банковите сметки на жалбоподателя са посочени по месеци за 2013г., 2014г. и 2015г./л.784 от делото/ поотделно и в обобщена таблица, не покрива изцяло задълженията към доставчиците , посочен е и размерът на плащания към останалите доставчици по фактури, отразени в СД по ДДС. Заключение е допълнено с друго такова/л.788/ по отношение на останалите въпроси, като е установено, че има извършени плащания по фактури, издадени от „Елена Трейд“ ЕООД, които са платени по банковата сметка на дружеството от сметката на „Алекс Груп 76“ЕООД общо в размер на 22 400лв. за 2014г. , следователно няма такива платени в

брой или от банковата сметка на С. към „Елена Трейд“ ЕООД. Няма установени плащания по фактури, издадени от „Техностеп“ ЕООД и „Сити трейд интернешънъл“ ООД, които да са платени в брой или по тяхна банкова сметка от Й. С. или „Алекс Груп 76“ ЕООД. Има извършени плащания по фактури на други доставчици, които са платени по тяхна банкова сметка от „Алекс Груп 76“ ЕООД, посочени в таблица на л. 789 от делото на обща стойност 252 186,89лв. За 2013г., 2014г. и 2015г. няма установени плащания по фактури на други доставчици, платени от сметка на Й. С..

При така установената фактическа обстановка съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е допустима като подадена в срок от легитимирано лице, след изчерпване на възможността за оспорване на ревизионния акт по административен ред.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Съгласно чл.112,ал.2,т.1 от ДОПК ревизията може да се възлага от органа по приходите, определен от териториалния директор на компетентната териториална дирекция. В случая ревизията е възложена от орган, посочен като компетентен по чл.112,ал.2,т.1 от ДОПК орган в приложената по делото Заповед № РД-01-803 от 07.06.2017г. на директора на ТД на НАП С.. С оглед на това, ревизионното производство е законосъобразно образувано от компетентен орган.

Спазена е предвидената в чл. 120, ал. 1 от ДОПК форма. Не се констатира и допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. РА и съпровождащите го документи са издадени като електронни документи.

Съгласно чл. 3, ал. 1 от ЗЕДЕУУ (в приложимата редакция - ДВ, бр. 34 от 2001 г.), електронен документ е електронно изявление, записано върху магнитен, оптичен или друг носител, който дава възможност да бъде възпроизведено. Писмената форма се смята за спазена, ако е съставен електронен документ - чл. 3, ал. 2. Съгласно чл. 13, ал. 1 от ЗЕДЕУУ, електронен подпис е всяка информация в електронна форма, добавена или логически свързана с електронното изявление, за установяване на неговото авторство. Квалифициран електронен подпис (КЕП) е усъвършенстван електронен подпис, който отговаря на изискванията на

чл. 16 и има значението на саморъчен подпис - чл. 13, ал. 3 и ал. 4 от ЗЕДЕУУ. Според изискването на чл. 16, ал. 1, т. 1 от ЗЕДЕУУ, КЕП трябва да е придружен от издадено от доставчик на удостоверителни услуги удостоверение за КЕП, отговарящо на изискванията на чл. 24 и удостоверяващо връзката между автора и публичния ключ за проверка на подписа. Доставчикът на квалифицирани удостоверителни услуги издава удостоверение по писмено искане на автора посредством публикуването му в регистъра на удостоверенията - чл. 25, ал. 1 и ал. 5 от ЗЕДЕУУ.

Според съдържащите се в чл. 3, т. 12 и т. 15 от Регламент (ЕО) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23.07.2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО дефиниции, "квалифициран електронен подпис" означава усъвършенстван електронен подпис, който е създаден от устройство за създаване на такъв подпис и се основава на квалифицирано удостоверение за електронни подписи, а "квалифицирано удостоверение за електронен подпис" означава удостоверение за електронни подписи, което се издава от доставчик на квалифицирани удостоверителни услуги и отговаря на изискванията, предвидени в приложение I на Регламента.

Съдът счита въз основа на събраните по делото доказателства, че представените удостоверения за КЕП, издадени от доставчиците на електронни удостоверителни услуги "В-Т. О. СА QES" и „Информационно обслужване“ АД са годни доказателства за подписване на електронните документи с валидни КЕП на посочените органи по приходите през съответните периоди.

В случая ЗВР, ЗИЗВР, РД и РА са създадени като електронни документи и са подписани с електронни подписи от издателите им съгласно изискванията на ЗЕДЕУУ. За валидното им подписване от органите по приходите са представени доказателства, от които е видно, че към момента на подписване съответните длъжностни лица са разполагали с валидно удостоверение за КЕП по чл. 24 от ЗЕДЕУУ.

Относно материалната законосъобразност на оспорения РА.

Разпоредбата на чл. 19 от ДОПК предвижда особен случай на лична имуществена отговорност на лица, явяващи се управители или членове на орган на управление на задължени за данъци и задължителни осигурителни вноски субекти - задължени лица по чл. 14, т. 1 и 2 от

ДОПК. Разпоредбата на чл.19, ал.1 ДОПК предполага укриване от страна на управителя на търговското дружество на факти и обстоятелства, които по закон е следвало да бъдат обявени пред органа по приходите или публичния изпълнител и вследствие от това не могат да бъдат събрани задължения за данъци или задължителни осигурителни вноски. Според ал.2 на същата разпоредба, управител или член на орган на управление, който недобросъвестно извърши плащания в натура или в пари от имуществото на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 или 2, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент, или отчужди имущество на задълженото лице безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарните, вследствие на което имуществото на задълженото лице е намаляло и по тази причина не са изплатени данъци или задължителни осигурителни вноски, отговаря за задължението до размера на извършените плащания, съответно до размера на намалението на имуществото.

Следователно посочените лица носят отговорност за собствените си действия или бездействия, довели до невъзможност за събиране на публични задължения на дружеството. Тъй като отговорността на задълженото лице по чл. 19, ал. 2 от ДОПК е субсидиарна, тъй като се ангажира отговорност на трето лице за задълженията за данъци и/или осигурителни вноски на юридически лица и това е видно, както от самата правна норма, така и от приетото в Тълкувателно решение № 5/29.03.2021 г. по тълк. дело № 7/2019 г. на Първа и Втора колегия на Върховния административен съд т.е. дотолкова доколкото в резултат на тези действия се стига до невъзможност за събиране на задълженията на субекта по чл. 14, т. 1 и 2 от ДОПК, то доказването на обстоятелствата във връзка с ангажиране отговорността на лицата е в тежест на административния орган.

Съдът споделя тезата на ответника, възприета в решението на директора на Дирекция „ОДОП“, че в случая са налице предпоставките за ангажиране на отговорност по чл.19, ал.2 ДОПК.

За прилагането на чл. 19, ал. 2, т. 1 от ДОПК следва да са налице следните предпоставки за ангажиране на отговорността на управител на юридическо лице, какъвто е жалбоподателят, а именно: 1. задълженото лице да е управител, член на орган на управление, прокурист, търговски представител, търговски пълномощник на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2 ДОПК; 2. Недобросъвестно извършено/и действие/я на субекта по т. 1, като конкретно в казуса се поддържа плащания в пари от

имуществото на задълженото лице, представляващи скрито разпределение на печалбата и дивидент; 3. Причинно - следствена връзка между недобросъвестното действие и невъзможността да се събрат публичните задължения за данъци и/или осигурителни вноски на задълженото лице по чл. 14, т. 1 и 2 ДОПК.

Съгласно данните от Търговския регистър Й. С. е управител и собственик на 100% от капитала на дружеството „Алекс-Груп 76“ ЕООД за периода 07.07.2008-30.06.2015г. Не се спори по делото, че С. има качество на субект на отговорността по чл. 19, ал. 2 от ДОПК към момента на извършване на доставките, по които на управляваното от него дружество не е признато правото на данъчен кредит и са формирани публичните задължения на „Алекс Груп 76“ ЕООД с влязъл в сила Ревизионен акт №Р-22220515009857-091-001 от 19.07.2016г. Това ревизионно производство е с обхват 01.01.2013г. - 31.10.2015г., и вид на задължения по ЗДДС, като е започнало със Заповед за възлагане на ревизия от 01.12.2015г. С РА №Р-22220515009857 от 19.07.2016г., който е влязъл в сила, се установяват задължения по ДДС са определени задължения на дружеството за ДДС за целия процесен период, като в настоящето производство отговорността на управителя С. е ангажирана само до 30.06.2015г., датата на която са прехвърлени дяловете на дружеството на Ф. В., защото до този период С. е упражнявал дейност като управител на дружеството и едноличен собственик и съдружник на капитала, с което е изпълнено първото условие от фактическия състав. За този процесен период установената дължима сума за данъци е в размер на 144 851,77лв. главница и лихва в размер на 30 641,76лв. Жалбоподателят оспорва обстоятелството да му е връчен този РА, както и да е запознат с ревизионното производство, което действително е така, тъй като ревизията на дружеството е започнала след датата на прехвърляне на дяловете на Вондречек и именно това лице е търсеният управител и едноличен собственик на капитала в хода на ревизията. На 06.03.2015г. дружествените дялове са продадени на Ф. Й. В., договорът е нотариално заверен на 12.05.2015г. и обявен и вписан в ТР на 30.06.2015г. В. не е установен в хода на ревизията. Поради тези факти, отговорността на С. е ангажирана само до 30.06.2015г. От клиенти на дружеството, а именно „Компания за професионална хигиена“ ЕООД и „Океан сервиз“ ЕООД е предоставена информация – фактури, подписани от С., данни, че лицето за контакти е бил С., оферти, договори и доставки са подписани и осъществени от него. Не е спорно, че Й. С. се е разпореждал лично с банковите сметки на дружеството и че е теглил от тях пари в брой и е

нареждал преводи по личната си банкова сметка. Същевременно, от жалбоподателя не се твърди, че е имало друго, упълномощено лице, което да извършва каквато и да била дейност от името на управителя и за сметка на дружеството, поради което посоченият факт, че именно С. е ръководил и осъществявал дейности по управление на дружеството, съдът счита за доказан и неоспорен. В тази връзка не следва да се пренебрегва и факта, че С. е подал СД по ЗДДС и след датата на прехвърляне на дружествените дялове, както и че седалището и адреса на управление не се променят, а съвпадат с постоянния адрес на жалбоподателя, което води до извод, че прехвърлянето е фиктивно и С. е продължавал да се ангажира с дейността на дружеството.

Установена е и несъбираемост на вземанията, тъй като в резултат на проведено принудително събиране задълженията на „Алекс Груп 76“ ЕООД дългът е квалифициран като несъбираем, тъй като дружеството не е разполагало с достатъчно активи.

В случая, жалбоподателят оспорва наличието на субективния елемент от състава на отговорността по чл. 19 от ДОПК, а именно действията му да са извършени недобросъвестно, тъй като към момента на извършването им дружеството не е имало установени с РА данъчни задължения и същият не е знаел за установяването на такива.

Настоящия състав счита, че недобросъвестността на действията на управител не е задължително обвързана с извършването на текущо, към момента на действията на управителя, или последващо ревизионно производство на главния длъжник, доколкото такива действия могат да се извършват и без наличие на такова, стига чрез тях да се постига намаляване на имуществото на дружеството. В случая се доказва, че в резултат на действията на управителя С., същият е получил в своя патримониум сумата от 438 755 лв. през периода 2011г.-2015г., съгласно ССЕ, а по банковите си сметки на дружеството е останала сумата от 74,73 лв., което е доказателство за недобросъвестното поведение на жалбоподателя. Същият е участвал лично в търговската дейност на дружеството и би следвало да притежава доказателства, че посочената сума от 438 755 лв. е ползвана за нуждите на дейността на „Алекс Трейд 76“ ЕООД. Съгласно ССЕ само за процесния период 2013-2015г. С. е превел по своя сметка или изтеглил на каса общо сумата от 424 315 лв., като не са установени плащания в брой или от банковата сметка на С., свързани с дейността на дружеството. Внесените от него по банковите сметки на дружеството суми са значително по-малко от изтеглените или

прехвърлени такива, като тук следва да се отбележи, че датата на последно прехвърляне на суми от дружеството към жалбоподателя е на 03.04.2015г., а датата на последно прехвърляне на суми обратно, от жалбоподателя към дружеството е на 16.06.2015г. на сумата от 60лв. банков превод и 4 400лв. на каса, т.е може да се направи извод, че сумите, прехвърлени от жалбоподателя към дружеството впоследствие са били предмет на ново прехвърляне или теглене от него през процесния период. Не се доказва сумите, преведени от жалбоподателя да са останали в патримониума на дружеството, напротив както се каза по банковите сметки на дружеството е останала сумата от 74,73 лв., което обстоятелство не беше опровергано в хода на съдебното производство. Въпреки, че подобен въпрос не е задаван към експерта, дори да се приеме, че по сметките на дружеството е останала сумата от 4 460лв./внесени след последното прехвърляне/теглени на средства/, то съпоставката между сумите, изтеглени от С. от дружеството и обратно внесени от него към дружеството дава основание да се приеме, че се касае за скрито разпределение на печалбата по смисъла на § 1, т. 5, б. "а" от ДР на ЗКПО. Съгласно § 5 от ЗКПО "Скрито разпределение на печалба" са: а) (изм. - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 01.01.2010 г.) сумите, несвързани с осъществяваната от данъчно задълженото лице дейност или превишаващи обичайните пазарни нива, начислени, изплатени или разпределени под каквато и да е форма в полза на акционерите, съдружниците или свързани с тях лица, с изключение на дивидентите по т. 4, букви "а" и "б"; изключенията се отнасят до а) доходи от акции; и б) доходи от дялови участия, включително от неперсонифицирани дружества и от други права, третирани като доходи от акции.

Съгласно легалната дефиниция, в разглежданата хипотеза не е необходимо получената сума да се трансформира в пряк доход или имущество на собственика на капитала. Следва да е налице сума, несвързана изцяло или частично с осъществяваната от данъчно задълженото лице дейност и същата трябва да е начислена, изплатена или разпределена под каквато и да е форма в полза на управителя. Както бе казано по-горе, за посочените суми, не е ясно на какво основание с каква цел и за какво същите са излезли от патримониума на дружеството, но е ясно, че не фигурират по банковите сметки на дружеството. Поради това законосъобразно тези разходи са определени като несвързани с дейността, представляващи скрито разпределение на печалба по смисъла на § 1, т. 5 б. "а" от ДР на ЗКПО.

Управителят на дружеството С. в това си качество е единственото лице, което има право да оперира с банковата сметка на „Алекс-Груп 76“ ЕООД, да извършва банкови преводи, да тегли пари от сметките на дружеството и да се разпорежда с тях. По делото е доказано безспорно, че през процесния период 2013-2015г. С. е теглил касово и по банков път общо сумата от 424 315лв. , съгласно ССЕ, от сметките на дружеството в „Сибанк“ АД и К. АД. Въпреки положените усилия от страна на жалбоподателя не се доказва по делото тези суми да са изразходвани за нуждите на дружеството - да са погасявани задължения към контрагенти, както се твърди в жалбата, да са закупувани материални активи, да са погасявани публични вземания и т.н. Посоченият паричен поток касае единствено преводи между двете банкови сметки- тези на дружеството и на жалбоподателя в лично качество, поради което плащанията по банков път между юридически лица не са отразени. Не се доказва наличие на плащания от самият управител към други дружества, няма и установени плащания по фактури на други доставчици , платени от сметка на Й. С.. Експертизата установява, че няма установени плащания по фактури, издадени от „Техностеп“ ЕООД и „Сити трейд интернешънъл“ ООД, които да са платени в брой или по тяхна банкова сметка от Й. С. или „Алекс Груп 76“ ЕООД. Извършените плащания по фактури, издадени от „Елена Трейд“ ЕООД, са платени по банковата сметка на дружеството от сметката на „Алекс Груп 76“ЕООД общо в размер на 22 400лв. за 2014г., т.е същите са извън обхвата на посочения паричен поток, съответно извън посочената сума от 424 315лв. Независимо, че няма данни кое е лицето изтеглило сумите от С.“ ЕАД, /за тези от Ц. АД се доказва, че са изтеглени от С./, то предвид факта, че нито се твърди, нито се представят доказателства друго лице да е било упълномощено да оперира с банковите сметки на дружеството или да се разпорежда с имуществото му, единственият, който може да стори това е управителят на дружеството към конкретния момента, а именно С..

Доказана е и невъзможността събирането на вземането за публични задължения да е в пряка причинна връзка с неправомерните действия на управителя С.. Разпоредбата на чл. 19 ДОПК изисква уникалност на връзката между поведението на управителя и несъбирането на данъчните задължения на представляваното дружество, т. е. посоченото поведение на управителя следва да е единствената причина за обсъжданата несъбираемост на публичните вземания, което в случая е доказано.

В конкретния случай по същество е извършено плащане в пари от

имуществото на задълженото лице „Алекс-Груп 76“ ЕООД, при наличие на ликвидни и изискуеми задължения на последното. Без оглед констатациите на РА на главния длъжник, по делото не е спорно и се доказва, че размерът на задължения на дружеството към доставчици за 2013г. е 68 000лв., а за 2014г. -138 000лв. В резултат именно на действията на управителя имуществото на дружеството е намаляло, което е препятствало погасяване и на изискуемите впоследствие публични задължения за данъци. От представляващите скрито разпределение на печалбата действия е намаляло имуществото на длъжника със стойността на намалението на имуществото, т.е. с размера на изтеглените парични средства и прехвърлени по банковата сметка на С. средства. Скритото разпределение е от изброените в чл. 19, ал. 2, т. 1 ДОПК възможни действия на имуществено разпореждане. Не се установява друга причина за непогасяването на публичните задължения. Наличието на имущество към произволно определени моменти за погасяване на тези задължения, но без това да е сторено, не изключва връзката на причинност на избраното релевантно действие на разпореждане с непогасяването, доколкото само от волята на привлеченото към отговорност лице е зависело да вземе решение за погасяване с наличното и достатъчно имущество.

Предвид това съдът приема, че тези действия на жалбоподателя следва да се квалифицират като недобросъвестни, доколкото с извършването им е намалено имуществото на дружеството и е препятствано (осуетено или затруднено) събирането на изискуеми вземания по налични публичноправни задължения. Така изложеното мотивира съда да приеме, че е налице и последният изискуем елемент от фактическия състав на чл. 19 ал. 2 от ДОПК - доказана причинно-следствената връзка между недобросъвестното плащане на парични средства от имуществото на дружеството и несъбираемостта на задълженията на дружеството. Налице е причинна връзка между извършените от управителя разпоредителни действия с финансови средства на „Алекс-Груп 76“ ООД и несъбираемостта на изискуеми публични задължения на дружеството.

Горното мотивира съда да приеме, че всички предпоставки по чл. 19 ал. 2 от ДОПК са налице и правилно с процесния ревизионен акт е била ангажирана отговорността на настоящия жалбоподател по цитираната разпоредба. Спрямо задължението за лихви следва да бъде съобразено Тълкувателно решение № 5 от 29.03.2021 по тълкувателно дело № 7/2019 г. по описа на Общото събрание на колегиите на Върховния

административен съд, според което отговорността на третото задължено лице включва установеното задължение за лихви на главния длъжник. Лихвите са дължими и попадат в обхвата на солидарната отговорност по чл. 19 ДОПК.

Не се споделят и възраженията на жалбоподателя за допуснато нарушение на чл. 155 ал.8 от ДОПК, тъй като от страна на решаващия орган нарушение не е извършено, а задълженията за данъци се установяват единствено с РА. В случая органът издател на РА е констатирал допуснатата грешка в РД и я е поправил, което не представлява нарушение нито на ревизионното производство, нито тази поправка се отразява на правото на защита по начин, който да опорочава административното производство, тъй като границите на установяванията, касаещи задълженото лице се очертават именно с РА и това е акта, който има установително действие, съобразно който следва да е организирана защитата.

Не се констатира и различен размер между установените задължения в РА, издаден спрямо „Алекс Груп 76“ ЕООД и тези, посочени от ССЕ относно периодите, поправени с РА, напротив за оспорения РА, издаден на С. се установява правилност на допуснатата с него поправка /л.61/.

По изложените по – горе съображения настоящата съдебна инстанция намира, че оспореният РА е валиден и издаден в съответствие с относимите материалноправни норми и при спазване на всички съществени административнопроизводствени правила.

Предвид изложеното жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото и предвид своевременно направеното искане от процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение същото като основателно следва да бъде уважено и да бъде осъден жалбоподателя да заплати на ответника сумата лева, юрисконсултско възнаграждение в размер на 13 252 лв./тринадесет хиляди двеста петдесет и два лева/, изчислено по реда на чл. 8, ал. 1, вр. чл. 7, ал. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 и чл.161, ал.1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Й. П. С., ЕГН: [ЕГН] с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], срещу Ревизионен акт № Р-22002218004145-091 -001/ 22.03.2019 г. издаден от органи по приходите в ТД на НАП – С., потвърден с решение № 1018/13.06.2019 год. на Директора на Дирекция ОДОП – С., с който е ангажирана отговорността на жалбоподателя за задължения на „Алекс- Груп 76“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] в общ размер на 215 042,86лв. в това число главница в размер на 144 851,77лв. и лихва в размер на 70 191,09 лв.

ОСЪЖДА Й. П. С. ЕГН: [ЕГН] да заплати на НАП сумата от 13 252 лв./тринадесет хиляди двеста петдесет и два лева/ разноси в производството.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщаването на страните за неговото изготвяне.

СЪДИЯ: